

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
תל אביב	16:56	18:24
ירושלים	16:55	18:28
חיפה	16:54	18:22

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

לא תתפלל לא תקבל

יסודות חשובים מאד שצריך לדעת כדי שתפילתינו יתקבלו

קבלת שבת

היה זה בעת מסעו של מרן ראש הישיבה הגראי"ל שטיינמן זצ"ל לארה"ב, כאשר הופיע בהדרו בעיר לייקווד. תושבי העיר צבאו על דלתו, וביקשו לקבל עצה וברכה על מצוקותיהם השונות. עם התגברות זרם הבאים, הבחין הגראי"ל שטיינמן שבצעם הוא עד למסכת שבת אסונות ומקרים קשים שפגעו בעיר, ואכן רבני העיר אוששו את תחושתו וביקשו לדעת על מה עשה השם ככה לעיר גדולה לאלוקים, ומה אפשר לעשות להעביר את מידת הדין המתוחה, רח"ל.

במעמד קבלת פנים לכבודו שהפך לעצרת חזיון והתעוררות, נשא דבריו ואמר: 'שבת היא מקור הברכה, והרי חז"ל הבטיחו שהשבת מביאה ברכה לעולם. התחילו לקבל שבת חצי שעה קודם, הכניסו את השבת לבתיכם חצי שעה קודם, ויחד עימה תבוא גם הברכה ולא תדעו עוד צער.

בני הקהילה קיבלו על עצמם על אתר, וכבר באותה שבת רוב הציבור הקדימו לקבל את השבת. ההמשך מפתיע -

העיד הגאון רבי מלכיאל קוטלר שליט"א, מראשי ישיבת לייקווד: אם בכל שבוע היו 'הצלה' בעיר מוזנקים לכשישים - שבעים קריאות במהלך שבת אחת, באותה שבת לא נשמע שבר בגבולם, וכוחות ההצלה היו בטלים ממלאכתם כל יום השבת!

כן, בשבת שהתקבלה בכבוד וביקר מוקדם מזמנה הקבוע, זכתה קהילה שלימה לראות בעיניהם את מימוש התפילה: 'וברצון הניח לנו ה' אלוֹקינו, שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו!'

הדבר מוכיח, אם נזכה להצטרף למקדימים לקבל את השבת, אם נזכה להיות מהזוכים בדקות הספורות של תוספת שבת, הרי אין לשער ואין לתאר כמה שינויים חוללנו, כמה גזירות ביטלנו, כמה שפע הורדנו משמים, כמה יהודים זכו על ידינו לפרנסה, לחיים טובים, לנחת.

וחתנו, ולפתע תקף אותו שבץ, נסתלק לעולמו ומת. ואז נזכר היהודי בביקור של הבעש"ט הקדוש, אך עדיין לא הבין, מדוע זכיתי לביקור הרבי. שם פעמיו אל הבעש"ט וחילה את פניו, מורי ורבי, זיכיתם אותי במצות הכנסת אורחים, אמרתם לי "ימים יגידו" ימים חלפו, ועדיין לא הבנתי מדוע היה צריך הרבי לבקר אצלי, ואיך פעל אצלי כל זאת. הרבי אמר לו: בשמים נגזר עליך עשירות גדולה, ובגלל שלא התפללת לא קיבלת, ולכן כילינו את כל האוכל בביתך וגמרנו לך להתפלל, ומשהתפללת - זכית ללך העושר שהיה שמור לטובתך.

למדנו מזה כלל גדול בעניין תפילה, שגם כשוודאי מגיע לאדם **בלי להתפלל לא מקבלים מהקב"ה**. רבותינו מביאים ראיה ליסוד זה, כתוב בתורה בבריאת העולם, וכל שיח השדה טרם יצמח ואדם אין לעבוד את האדמה, פירש רש"י אדם אין להכיר בטובתן של גשמים ולהתפלל - עבודה שבלב - על הגשמים, וממילא לא ירדו גשמים. וקשה, הלא הקב"ה רוצה שיצמחו צמחים, מה בכך שאין אדם? אלא שכן הוא טבע הבריאה, שרק התפילה פותחת את השערים, בלי תפילה גם דברים הנצרכים לעולם, ומוכרחים לעולם - לא יורדים למטה.

עוד יסוד שצריך לדעת בעניין התפילה. אדם רגיל להתפלל בכלליות, אבל חז"ל מלמדים שצריך לפרט את התפילה לפרטי פרטים, לא לומר בצורה סתמית כי הקב"ה יודע מה אני מתכוון אלא תפילה צריכה פירוט והרחבה.

יסוד חשוב נוסף אומרים רבותינו. "טוב להודות לה' קיבלת? תודה לקב"ה. מי שנעשה לו נס מורידים לו מהזכויות, ואומרים הסה"ק, שאם מודה על הנס לא מנכים לו מהזכויות!

ושעת רצון חשובה מאד לקבלת התפילה, לא כל העיתין שוים. יש חצות לילה, ובפרט חצות ליל שבת. ובספרי הקבלה כתוב שאין שעת רצון לתפילת האשה יותר מזמן הדלקת נרות. שלוש ייחודים גדולים ונוראים יש בעת הדלקת הנרות. הדלקת נרות של שבת היא שעת רצון מאד, לשים צדקה בקופה לפני ההדלקה ולהתפלל על בעלה ועל ילדיו שיגדלו לתורה ויראת שמים ויקימו בתים לתפארת בית ישראל. מסופר על הח"ח שהיה מראה על הסידור של אמא שלו שהיה ספוג בדמעות, דמעות של אמא שלו שהיתה מתפללת ובפרט בעת הדלקת נרות.

שנזכה שתפילתינו יתקבלו ברצון. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

מסופר על הבעל שם טוב הקדוש, שמוצאי שבת אחת, אמר לחסידיו, קראו לעגלון ואנחנו נוסעים. כל נסיעה של הבעש"ט היה בה איזה שליחות קודש כל שהיא. הבעש"ט היה רגיל בקפיצת הדרך, אמר לו לעגלון עזוב את המושכות ותן לסוסים ליסוע לבד. מרחקים של ימים היו נוסעים בזמן קצר. וכך תוך זמן קצר הגיעו לעיירה רחוקה ועצרו ליד הבית האחרון בעיירה. הם ירדו מהעגלה דופקים בדלת הבית, היהודי פתח את הדלת ושמח לקראתם, ברוכים הבאים! הרבה זמן לא זכיתי להכניס אורחים.

היהודי החל לשאול אותם מאין אתם, והם אמרו ממזיבו'ז אנחנו, התרגש היהודי ושאל על הבעש"ט הק', אבל הבעש"ט העביר עניין ואמר לו אנחנו עייפים ורעבים. אותו יהודי היה עני מרוד אבל תמיד היה מהדר בהכנסת אורחים כפי יכולתו המעוטה. היהודי אירח אותם בשמחה הכין להם מצעים וערך לפניהם שולחן, כך חמשה ימים היו בביתו של היהודי, אכלו את כל מה שהיה בבית, לא נשאר אוכל לו ולילדים. כעבור חמשה ימים אמר לו הבעש"ט אנחנו צריכים לחזור הביתה, נפרד הבעש"ט ומלווי מהיהודי וביתו, היהודי יצא ללוות אותם לקיים "אש"ל" אכילה שתיה ולווייה. חשוב מאד ללוות את האורח, כתוב בזה"ק שאתה גורם שהשכינה תלך איתו, תשמור עליו בכל דרכיו בדרך.

לפני שיצאו שאל אותם, אתם ממזיבו'ז? אתם מכירים את הבעש"ט? אמר לו הבעש"ט אני הוא, נבהל האיש וביראה שאל אותו במה זכיתי? אמר לו ימים יגידו. חזר לבית, אשתו והילדים רעבים ובוכים, אין בבית לאכול, והוא נושא כפיו בתפילה: ריבונו של עולם, הם מה חטאו, ראה דמעתם בלילות אין להם מה לאכול, אנא פרנסני ככלב כי אפס לחם. והנה עודו מדבר בתפילה ודפיקות נשמעות בדלת, גוי מכר ושמו איוון דופק בדלת, אותו איוון היה נכנס מידי פעם אל היהודי לשתות וודקה, אמר לו היהודי לאיוון הבית שלי ריק, אין לי כלום לתת לך. אמר לו הגוי, לא באתי עכשיו לשתות יש לי סוד גדול שאני רוצה לומר לך. אני גר לאחרונה לעת זקנתי עם ביתי וחתני, אולם הם מזלזלים בי, מגדפים אותי, לא מתייחסים אלי.

שמע לי, אני יודע שאתה אדם טוב, יש לי ביער במחבוא שק מלא זהובים, תן לי חדר לגור אצלך ואתה תקנה לי כל יום משקה טוב, והכל יהיה שלך. איוון ראה שהיהודי מפקפק בדבר, אמר לו בוא איתי, יצאו שניהם אל היער ואיוון הראה לו את המחבוא, אמר לו ליהודי בוא עכשיו קח את השק איתך, מעכשיו הוא שלך, נתן לו היהודי חדר בביתו, וכך חלפו הימים. יום אחד, איוון היה אצל בתו

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אנחנו להקדיש
אלוהינו יצאנו להקדיש
להצלתהם ואנו לעיני קדושתם
התקדשנו עמנו 2023-2024-2025

ליציאתנו
ידן היה בת הדס
יוסי בן הלן
דייחה בת חוה

לשיח
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה
רוני בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לליילי נשמת
שלמה בן ג'ון ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

בזכות קבלת שבת מוקדם

'ואלו שתי הקבלות הטובות', המשיך החפץ חיים, 'הראשונה, תקבלו על עצמכם שמדי יום ששי בחצות היום בדיוק, יעוטר השולחן שבביתכם במפה שבתית לבנה לכבוד השבת המתקרבת. השניה, שתקפידו לקבל פני שבת ולהדליק הנרות כמה דקות לפני הזמן המקובל. באם תקבלו שתי קבלות טובות אלו – ישועתכם מובטחת'.

מובן שההורים קיבלו על עצמם, וכבר בבואם לביתם גילו כי מצבו של הילד הולך ומשתפר, עד שהבריא לחלוטין ושב להיות כאחד האדם!

לאחר תקופה, כשעברו שוב ליד וילנא, שבו ונכנסו אל אותו רופא גדול אצלו ביקרו בתחילה. הוא נדהם לראות את הילד עומד על שני רגליו, החל הרופא סדרת בדיקות מקיפה ולבסוף אמר 'אינני מאמין שזה אותו ילד שביקר אצלי בעבר!'

'עתה', סיימה בעלת הבית, 'כבר לא תתפלא לראותני מדי יום ששי מזכירה לבעלי שוב ושוב כי יחזור מהיריד מוקדם. עבורנו, זה לא סתם עניין של זריזות, זו סוגיא של חיי היקיר לנו מכל!'

"שבורים ורצוצים, יצאו ההורים מהרופא כשהבשורה הקשה מכה בהם ללא רחם..."

בזכות הקדמת קבלת השבת, זכה הילד להינצל ממוות לחיים, וזכו הוריו לנחת יהודית מבנם היחיד. אין לדעת איזה שכר רב צפון לנו בשמים מהקדמת קבלת השבת שלנו, אך כבר למדנו שבשמי מעל 'משלמים במזומן' לזוכים!

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי נכנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

אך בחלוף כמה שנים, קרה אסון נורא. הילד הקטן חלה לפתע במחלה קשה, וכל הנסיונות לרפאו עלו בתוהו. טובי הרופאים נקראו למיטתו, התרופות היקרות ביותר הובהלו לחדרו, אך דבר מכל אלה לא הועיל ומצבו רק הלך והידרדרה... בצר להם, שמו ההורים פעמיהם לעיר הגדולה וילנא, אל הרופא הבכיר במדינה.

והנה, אך נכנסו לרופא, הביט הרופא ממושכות בילד, בדק היכן שבדק, ופסק את פסוקו: לילד הזה אין סיכוי לחיות!

שבורים ורצוצים, יצאו ההורים מהרופא כשהבשורה הקשה מכה בהם ללא רחם. יהודי קרוב לחש להם, כי אולי כדאי שבחזרתם הביתה, יעברו דרך העיר ראדין, ויכנסו לרבן של כל בני הגולה, החפץ חיים זי"ע, ויבקשו ממנו את ברכת הכהן הגדול מאחיו.

בבואם, נדהמו לגלות כי עוד עשרות יהודים מתדפקים על הדלת, אלא שגילו המבוגר וחולשתו של החפץ חיים אינם מאפשרים כניסה לאיש. הם ביקשו פעמים רבות, התחננו והתעקשו, ולאחר שאם הילד בכתה בדמעות, התירו להם להיכנס ולהזכיר את בנם החולה בפני החפץ חיים.

השיב להם החפץ חיים: 'בצעירותי, כשכוחי היה במותני, הייתי צם תעניות רבות ומתפלל תפילות ובקשות לנוכח אסון שכזה. אך היום – בזקנותי, כבר אין בי כח לכך. אך עצה טובה אוכל לייעץ לכם: אציע בפניכם שתי קבלות טובות, ואם תקבלו אותם על עצמכם, מובטחת לכם ישועה'.

את הסיפור הבא, סיפר הגאון רבי שמחה קפלן זצ"ל, אף הוא רבה של צפת. בימי חורפו, גלה למקום תורה – לישיבת מיר המעטירה, כאשר באותם ימים נהגו תלמידי הישיבות להתאכסן בבתי בעלי בית מקומיים. מזלו שפר עליו, שקיבל אכסניה בבית משפחת יהודי סוחר בעל אמצעים, ששמח על ההזדמנות לארח בחור בן תורה.

כאשר חל היריד הגדול בימי ששי, היה מביט כמשתאה במחזה מעניין כמותו לא ראה מימיו. בעל הבית היה משכים קום, מתפלל וממהר ליריד – לצורך עסקיו. לפני שיצא, עמדה רעייתו והזהירה אותו שיחזור מוקדם, שחלילה וחס לא יתאחר. כך בשעת ארוחת הבוקר הקצרה, שוב בעת שלבש את מעילו, וגם אחר שיצא את הדלת – עוד קראה אחריו 'זכור לחזור הביתה מוקדם ואל תאחר!'

המחזה היה מוזר בעיניו: יתכן אמנם שבעלת הבית רוצה שבעלה ישוב בזמן, אך להזהירו על כך כל כך הרבה פעמים? מה היא כל כך חוששת מאיחורו ביום ששי דווקא, עד שהיא נדרשת להזהירו שוב ושוב אינספור פעמים? לימים, אור אומץ ושאל בעדינות את בעלת הבית לפרש העניין, והיא השיבה לו בסיפור:

כזוג צעיר, היו בעל הבית ואשתו חשוכי בנים במשך שנים רבות. מובן שאי אפשר לתאר את הצער הרב ועוגמת הנפש הנוראית, כמו גם את המאמצים הרבים והשונים שהושקעו במציאת פיתרון למצוקתם הקשה. הם הרבו בתפילות ובקשות ודרשו ברופאים, עד שאחרי כמה שנים בסייעתא דשמיא נפקדו בבן זכר, וכמובן ששמחתם היתה רבה וגדולה, וכל בני העיר בא להשתתף בה.

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות שכר שבת

האם מותר לקבל שכר עבור עבודה בשבת והאם צריך לשלם עבור המקווה בשבת?

א. חכמינו אסרו שכר שבת, דהיינו לקבל שכר תמורת עבודה הנעשית בשבת, גם אם אין כל איסור בעצם עשיית העבודה, גזירה משום מקח וממכר, לפיכך שומר שסיכמו עמו לתת לו שכר עבור כל יום ששומר, אסור לו לקבל שכר עבור שמירתו בשבת אפילו אם מקבלו עם שכר שאר הימים, וכל שכן אם שכרוהו לשבת בלבד שאסור לו לקבל שכר עבור שמירתו בשבת. אבל אם סיכמו עמו לתת לו שכר עבור כל שבוע או כל חודש, מותר לו לקבל כל השכר שסיכמו עמו, אף ששכר שבת בתוכו, כיוון ששכר שבת מובלע בתוך שאר הימים, ומכל מקום אסור לשומר לומר למשכיר תן לי שכר יום שבת, אלא יאמר תן לי שכר שבוע או חודש.

ב. חזן המתפלל בשבת בלבד או בימים הנוראים וכן תוקע בראש השנה, רשאים לקבל שכר עבור זה ואין בזה משום שכר שבת, כיוון שבדבר מצוה לא גזרו חכמים לאסור, וכן הדין במשגיחי כשרות ודרשנים שדורשים בשבתות ובימים טובים שרשאים לקבל שכר, והמחמירים לעשות בהבלעה (כלומר שיתפללו איזה תפלה בימי החול, או ידרשו דרשה בימות החול) - תבוא עליהם ברכה.

ג. רופא שנקרא לביתו של חולה בשבת, מותר לו במוצאי שבת לדרוש שכר על כך, ואין בזה משום שכר שבת.

ד. מותר לשלם לפני השבת או אחריה, עבור השימוש במקווה בשבת, כי התשלום הוא גם עבור הוצאות החימום והניקיון שהיו מבעוד יום לצורך השימוש בשבת, וגם במוצאי שבת מנקים את המקווה, ולכן נחשב זה להבלעה.

ה. הגר בבית מלון, אפילו אוכל ויושן שם בשבת בלבד, מותר לו לשלם שכר עבור זה, ואין בזה משום שכר שבת, כיון שיש לבעל המלון הוצאות ל הנקיון, ונמצא שמשלם שכר בהבלעה.

ו. מותר לשלם לפני שבת דמי כניסה לגן החיות וכדומה, כי הרי במחיר הכרטיס כלולים גם הוצאות עבור שמירה על נקיון המקום לפני השבת ואחריה ומזונותיהן של החיות וכיוצא בזה. (וכל זה לענין שכר שבת, אבל ברור שעדיף להמנע מללכת ביום שבת לגן החיות, ולהקדיש יום זה לשיעורי תורה ודרשות).

ז. מותר להחליף תורנות שבת במטבח או בבית חולים וכדומה בתורנות אחרת ביום אחר, ואפילו בשבת אחרת, ואין בזה משום שכר שבת.

ח. רבית חובה שמשלמים בבנק ללקוחות לפי יתרות יומיות (על פי היתר עיסקא), אין לחוש משום שכר שבת, כיוון שהיתרה בבנקים נחשבת לפי יום עסקים שנגמר בעת סגירת הבנק בשעות הצהריים, כך שנכלל בו חלק מיום חול.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

החרדה מהעתקים אורגינליים

למה אנחנו רואים את עצמינו בתוך הילדים שלנו? האם אין לנו זכרונות טובים מעצמינו?

אותה טעות שהורים הרואים עצמם מושלמים, או קרובים לכך, עושים בצפותם שילדיהם יהיו בדיוק כמותם - כאשר אינם מבינים כי הילד הוא יצור בפני עצמו ולא כל מה שטוב לאב טוב לבן - עושים הורים שנתקפים בחרדה מעצם הרעיון שילדיהם עוד יהיו, חלילה, בדיוק כמותם.

לרוב, הורים כאלה צברו זכרונות טראומטיים (הלם) משנות ילדות ונעוּרות, והם נתקפים אימה מחשש שילדיהם יעברו את מה שהם חוו. פגשתי בהורים שהיו כה מושפעים מעברם הלא טוב, עד שכאשר שמעו שבנם איחר ללימודים או נעדר לזמן מה, החלו לחשוּד בו, שמא עשה את מה שהם עשו (או היו עושים) כאשר היו נעדרים מן הישיבה. הדברים שהחשידו אותם, היו לקוחים הישר ממה שעבר להם בראש, בלי כל קשר עם מה שעבר לבנם בראש...

אציין, כי תופעה זו בולטת יותר אצל בעלי תשובה. אנשים יקרים אלה, עשו כברת דרך ארוכה עד שהגיעו למקומם דהיום, במאבקים קשים ובהתמודדויות בלתי נתפסות. האור אצלם בולט שבעתיים על רקע החשון המשמים שהכירו מן העבר השני, ולפיכך אינם מסוגלים להבין, הכיצד לא נמשכים כולם אחרי אותו אור. לא תמיד הם מבינים, שהילדים שלהם אשר לא טעמו טעם חטא וזכו להיוולד באווירה חרדית, אינם מכירים את האור כה במוחש והם צועדים על פי הקצב הטבעי. הורים יקרים אלה כואבים, שילדם שנולד חרדי, אינו מנצל את המתנה הנפלאה הזו ומזלזל בהזדמנויות פז להתפלל בדבקות או ללמוד ללא הפסקה.

קשה להם להשלים עם העובדה, שילדם אינו נכון להלחם ביצרו הרע, באותה עוצמה ונחישות ששימשו אותם, כשהם הסתערו כאריות על עברם והרסו כל שריד ממנו. ההורים הנחשונים קפצו לים סוער של התמודדויות ומאבקים קשים.

זה לא אומר שאת כוחות הנפש שלהם העבירו לילדיהם, שנדרשים להשקיע אותם כוחות. לא תמיד הם שמים לב, שהם התמודדו כשהיו בגיל מבוגר יחסית, ולאחר שאישיותם חושלה במשך שנים ארוכות; ומילדיהם הם דורשים להתמודד בגיל צעיר, באותם כוחות ובאותה עקשנות. הם מצפים איפוא שהילד יעשה אותו אורך של מסלול שהם עשו, אלא שהוא יתחיל מנקודת מוצא יותר קרובה, כך שיוכל להגיע הרבה יותר רחוק...

כאב לי לשמוע פעם זוג הורים בעלי תשובה, שדיברו עמי לאחר שבנם הסתבך בישיבה גדולה, כשהם מתבטאים: "אם כן למה זה אנוכי? האם על זה נאבקנו, שיהיה לנו בן שאינו רוצה ללמוד, שיחשוק לשוב למקום שממנו יצאנו בעשר אצבעות שרוטות?!"

דוקא בגלל הכאב המיותר וההשפעה המזיקה שעלולה חלילה להיגרם מציפיות אלה, חשוב שידעו אותם הורים, כי גם אם עברו תהליך ארוך ומייגע עד הגיעם הלום, עליהם להיזהר שלא להגדיר את ציפיותיהם בהתאם לכך, אלא יבינו לנפש בנם המתחנך במסגרת רגילה וצועד בקצב שלו.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

בסוף תבין...

במגל והחל לקצור. "טיפש שכמותך! במו ידך אתה משחית מעשה ידך!". "המתן ותראה" חתם בן דודו בחיוך.

כמעט ומתחרט בן העיר על שבחר לחסות בצילו של איכר משוגע, אלא שבכך לא תם מסע השיגעון, למול עיניו הנדהמות הופך האיכר "דל השכל" את החיטים לגרגרים קלופים, ולא זו בלבד אלא שטוחנן דק דק עד שנהפך לאבק לבן. ולבסוף לקח ה"כסיל" מים וערבן עם האבק.

בור שכמותך! מילא אבק, אבל מדוע בוץ?
"המתן ותראה" הפטיר שוב.

אלא שאז מגיעה ה"שחיתות" לשיאה, לאחר שגיבל במים הכניס את הככרות אל התנור!...

בן העיר לא יכל להכיל זאת עוד, ארז מטלטליו והסתלק.

סיים רבי אלחנן דבריו בפסוק "הצור תמים פעלו", לא הכל מבינים, אך זאת נזכור שאת התמונה כולה נדע רק בסוף...

יתרו שומע שמועה ומגיע, ומה עם השאלות? "המתן ותראה" לאט לאט, בסוף תבין...

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד
להרצאות נוספות כנסו לאתרנו

המשל הבא נשאו הרב אלחנן וסרמן זצ"ל בשעה שהובלו הוא ובני עדתו כצאן לטבח בידי הצורר הנאצי, וכך הם דבריו:

באחד הערים באירופה חי אדם אינטלגנטי ונאור חוקר נסתרות ובודק כל תעלומות, אשר לא הניח דבר שלא חקרו. יום מן הימים בעת סעודתו, נסערו מחשבותיו! היאך מכינים לחם? שאל. התבונן בדבר וראה כי בכל הקשור למאכלים הבסיסיים הריהו בור מוחלט.

ארז מטלטליו ושם פעמיו אל הכפר שם שוכן לו בן דודו האיכר. נו... מכל מלמדי השכלתי... התמקם, וכבר למחרת יצא עם בן דודו אל השדה אשר בקצה הכפר.

כשהגיעו, התמוגג בן העיר ממראה השדה הירוק, ואף החמיא לבן משפחתו. אך זה הבליע חיוך מתחת לשפמו העבות, נטל את המחרשה והחל הופך את האדמה. "מה אתה עושה? יצאת מדעתך?" זעק בן העיר. "המתן ותראה", השיב האיכר.

כעבור מספר ימים נטל האיכר את שק החיטים והחל מפזרו בין התלמים. "לא חבל על ממונך וזמנך, שק שלם של מזון עופות להשליך לאדמה במחי יד?" תהה בן העיר.

"המתן ותראה" ענה שוב האיכר.

לאחר שבועות שבה השדה ונתכסתה בשבלים זהובים, אחז האיכר

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

למפיעים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר לימוד כל ספר האידרא רבה וזוטא
בקברו של התנא האלוף ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר קריאת כל התהילים בליל שבת

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בקמיע של כל הזוהר הקדוש

בוא והצטרף
לאלפי המפיעים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"**אור הפרשה**"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212